RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2000/5 Mo

i n d e k l a c h t nr. 098.99

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft bij verzekeraar een w.a.-/cascoverzekering gesloten voor zijn auto, een Mercedes 220D van het bouwjaar 1997. De voor cascoschade verzekerde som bedraagt ƒ 100.000,-- met een eigen risico van ƒ 1.500,--.

Op de cascodekking is van toepassing de navolgende clausule:
‘Schade als gevolg van diefstal van of braak aan het motorrijtuig of poging daartoe en joyriding wordt uitsluitend vergoed indien het motorrijtuig is voorzien van een auto-alarminstallatie, waarvoor een TBBS-TNO-certificaat is afgegeven, en deze installatie ten tijde van de schade functioneerde en ook in werking was opgesteld. Het alarm dient te voldoen aan Klasse 3!’

Op 5 november 1998 omstreeks 16.45 uur is de auto gestolen. Verzekeraar heeft met een beroep op bovenvermelde clausule schadevergoeding geweigerd.

De klacht

Klager is op 5 november 1998 met zijn auto bij zijn woning gearriveerd. Hij heeft de auto in de garage neergezet. Zowel het woonhuis als de garage bevinden zich op het bedrijfsterrein van de door hem gedreven onderneming. Het woonhuis en de garage bevinden zich op een afstand van ongeveer 25 à 30 meter van de openbare weg; de garage het meest ver daarvandaan. Vanaf de openbare weg is niet (goed) te zien of zich al dan niet een auto in de garage bevindt.

Nadat klager zijn auto in de garage had geparkeerd, heeft hij de garagedeur open laten staan, alsook de sleutel van de auto in het contactslot laten zitten. Na het parkeren van de auto is hij naar zijn naast de garage gelegen kantoor gegaan. Dit kantoor ligt tussen de garage en het woonhuis in. Woonhuis,

kantoor en garage vormen bouwkundig één geheel. Vanuit het kantoor, waarin zich een raam bevindt, heeft men zicht op het bedrijfsterrein en op de toegang tot de garage.

In het kantoor heeft klager enkele telefoongesprekken gevoerd. Het was zijn bedoeling na deze gesprekken, die enkele minuten zouden duren, weer met de auto te vertrekken. Omdat hij zich in zijn kantoor pal naast de garage bevond, toezicht op de garage kon houden en op het punt stond weer te vertrekken, heeft hij zijn auto niet afgesloten en de contactsleutel daarin gelaten.

Enkele minuten daarna merkte hij dat een voor hem onbekend gebleven persoon de auto startte en uit de garage wegreed. Daar die persoon de portieren van de auto direct vergrendelde, was het voor klager niet mogelijk hem uit de auto te halen. Hoewel klagers zoon, die eveneens in het kantoor aanwezig was, getracht heeft de auto tegen te houden door op de motorkap te gaan liggen, konden zij de diefstal niet meer voorkomen.

In de gegeven situatie heeft klager voldoende toezicht kunnen houden op de auto en heeft hij deze maar enkele momenten onafgesloten laten staan. Het feit dat zijn zoon en hijzelf getracht hebben de diefstal te voorkomen, geeft temeer aan dat de auto niet onbeheerd achtergelaten is. Gelet op de omstandigheden waaronder de auto is gestald, met name de beoogde korte tijdsduur daarvan, alsook de waarneembaarheid en nabijheid van de garage, kan bovendien niet gezegd worden dat klager een aanmerkelijk en voorzienbaar risico heeft genomen door de auto onafgesloten en met de sleutels daarin te laten staan.

Klager kan zich met verzekeraars afwijzend standpunt dan ook niet verenigen.

<u>Het standpunt van verzekeraar</u>

Met betrekking tot de toedracht verklaarde klager tegenover de door verzekeraar ingeschakelde expert, dat hij de auto in aanwezigheid van zijn zoon op 5 november 1998 rond 16.15 uur in de naast zijn woning gelegen garage had gestald. Hij sloot de auto niet af, liet de sleutel met geïntegreerde afstandsbediening achter in het contactslot en schakelde het alarm niet in. Ook liet hij de garagedeur openstaan.

Uit het proces-verbaal van aangifte bij de politie blijkt dat klager en zijn zoon omstreeks 16.45 uur bemerkten dat de auto werd gestart. Zij zagen door het kantoorraam dat de auto achteruit de garage uitreed en dat de bestuurder geen werknemer was. Klager en zijn zoon zijn toen onmiddellijk naar buiten gerend met de bedoeling de onbekende man te beletten met de auto weg te rijden.

Verzekeraar wijst op de op de verzekering van toepassing zijnde, in de <u>'Inleiding'</u> geciteerde clausule. Deze clausule, aldus verzekeraar, is niet voor tweeërlei uitleg vatbaar. Aangezien uit het proces-verbaal van aangifte en uit de verklaring van klager bleek dat klager niet heeft voldaan aan de in de clausule omschreven verplichting de auto-alarminstallatie in werking te stellen en hij bovendien de auto niet afsloot, de sleutel in het contactslot achterliet en de garagedeur open liet staan, meent verzekeraar dat hij in redelijkheid met een beroep op de clausule schadevergoeding heeft kunnen weigeren.

De door klager geschetste bijzondere omstandigheden zijn niet alleen niet van belang, maar bevestigen veeleer dat klager niet de normale voorzichtigheid die van hem als verzekerde mocht worden verwacht, in acht heeft genomen. Immers, uit deze omstandigheden blijkt dat klager onvoldoende toezicht hield en heeft kunnen houden. Klager geeft in zijn telefax van 5 mei 1999 zelf aan dat de dief kennelijk toen klager een aantal telefoonnotities maakte, de garage heeft betreden. De telefoongesprekken mogen slechts enkele minuten hebben geduurd, dat neemt niet weg dat klager de auto onbeheerd heeft achtergelaten gedurende ongeveer 30 minuten. Uit de door klager overgelegde situatieschets blijkt dat klager vanuit zijn kantoor geen zicht had op de voorzijde van de garage en de daarin gestalde auto. Anders dan klager meent, heeft hij in de door hem geschetste omstandigheden niet de normale voorzichtigheid in acht genomen en aldus wel een aanmerkelijk en voorzienbaar risico genomen.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd. Klager merkt nog op dat onjuist is het door verzekeraar gestelde, dat hij tegenover een door verzekeraar ingeschakelde expert heeft verklaard, dat hij de auto in aanwezigheid van zijn zoon rond 16.15 uur in de garage heeft gestald. Tevens bestrijdt klager dat hij de auto gedurende ongeveer 30 minuten onbeheerd heeft achtergelaten. Na het parkeren van de auto is hij naar zijn kantoor gegaan om enkele gesprekken te voeren. Na deze gesprekken, welke kort zouden duren, zou hij weer met de auto vertrekken. Tijdens het eerste telefoongesprek bemerkte hij dat een onbekende de auto startte en uit de garage wegreed. Dit telefoongesprek was toen slechts enkele minuten aan de gang.

Het oordeel van de Raad

Klager heeft de Mercedes - met een verzekerde waarde van ƒ 100.000,- - onafgesloten, met de sleutel in het contactslot en het alarm niet ingeschakeld, achtergelaten in zijn garage, waarvan de deuren geopend zijn gebleven, en is in het aangrenzende kantoor gaan telefoneren. Garage en kantoor zijn beide ongeveer 25 à 30 meter van de openbare weg gelegen op klagers bedrijfsterrein. Nu klager op het moment van de diefstal aldus niet had voldaan aan de verplichting, omschreven in de onder ‘Inleiding’ vermelde clausule, en zelfs de Mercedes niet had afgesloten, de sleutel in het contactslot had gelaten en de garagedeur had laten openstaan, is verdedigbaar dat verzekeraar met een beroep op de clausule aan klager schadevergoeding heeft ontzegd. Klager heeft geen vaststaande feiten vermeld die tot een ander oordeel leiden. Verzekeraar heeft dan ook de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

2000/5 Mo

Aldus is beslist op 10 januari 2000 door Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. E.M. Dil-Stork, Mr. M.M. Mendel en Mr. W.R. Veldhuyzen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)